

ת"פ 46420/01/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 46420-01-18 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
תיק חיצוני: 26055/2018

בפני	כבוד השופטת מנאל חליחל-דיאב
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	פלוני (עציר)

החלטה

לפניי בקשת הבהרה מצד הפסיכיאטרית המחוזית במחוז מרכז, ד"ר מ. גלזמן, בנוגע לתקופת העונש המרבי שהוטל על הנאשם (להלן: "המאושפז") בתיק 46420-01-18

1. בתאריך 21.01.2018 הוגש כנגד המאושפז כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של **תקיפה סתם - בן זוג**, עבירה לפי סעיפים 382 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 + סעיף 379 לחוק העונשין.
2. מעובדות כתב האישום עולה, כי בתאריך 16.01.2018 בשעה 20:00 לערך - ברחוב תשי"ג 14/3 במגדל העמק, בית מגורי המאושפז והמתלוננת - שעה שנכנס המאושפז הביתה בהיותו בגילופין, גידף האחרון את המתלוננת, ובאותו מעמד ונסיבות תקף המאושפז, שלא כדין, את המתלוננת באופן שתפס במעילה ביד אחת ובידו השנייה סטר לה, ללא הסכמתה, פעמיים.
3. ביום 20.02.2018 הוריתי בתיק דנן - לאור חוות דעת פסיכיאטרית שהתקבלה בעניינו של הנאשם ולפיה הוא לוקה במחלת נפש במובן המשפטי של המחלה, וכי אינו אחראי למעשיו מבחינה פסיכיאטרית כך שאינו כשיר לעמוד לדין - על הפסקת ההליכים המשפטיים נגדו לפי סעיף 170 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982.
- בנוסף, ובהתאם להמלצת הפסיכיאטר לפיה הנאשם זקוק לטיפול בתנאי אשפוז, הוריתי על אשפוזו בבית חולים שיקבע על-ידי הפסיכיאטר המחוזי, זאת מכוח סעיף 15 (א) לחוק טיפול בחולי נפש התשנ"א - 1991.
4. מכאן בקשת ההבהרה שבכותרת.
5. המסגרת החוקית לעניין זה מצויה בסעיף 15(ד1)(2)(א) לחוק טיפול בחולי נפש, הקובע כי משך תקופת המאסר המרבית הנה תקופת המאסר הקבועה בחוק לעבירה אותה ביצע הנאשם. בהצעת חוק טיפול בחולי נפש (תיקון מס' 4)(תקופת אשפוז או טיפול מירבית), התשע"ו - 2016, עמד המחוקק על תכלית החקיקה בעניין, כמפורט להלן:

"מוצע לתקן את סעיף 15(ד1)(2) לחוק ולהבהיר למען הסר ספק, שהתקופה המרבית לאשפוז או לטיפול מרפאתי היא תקופת המאסר הקבועה בחוק לעבירה, ואם היו כמה עבירות - תקופת המאסר הארוכה ביותר מבין תקופות המאסר הקבועות בחוק לאותן עבירות".

6. בתיק דנן מיוחסת למאושפז, כאמור, ביצוע עבירת תקיפה סתם- בן זוג, לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין + סעיף 379 לחוק העונשין.

7. סעיף 379 קובע כי "התוקף שלא כדין את חברו, דינו - מאסר שנתיים, והוא אם לא נקבע בחוק זה עונש אחר לעבירה זו מחמת נסיבותיה". [ההדגשה שלי]

8. סעיף 382 (ב) קובע כי "העובר עבירה לפי סעיף 379 כלפי בן משפחתו, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה; לענין סעיף זה, "בן משפחתו" - לרבות מי שהיה בן משפחתו בעבר, והוא אחד מאלה:

(1) בן זוגו, לרבות הידוע בציבור כבן זוגו;" [ההדגשה שלי]

9. עוד אומר, כי לא מצאתי נסיבות מקלות במיוחד המצדיקות חריגה לקולא מתקופת המאסר המרבית לפי סעיף 15(ד1)(א2) לחוק טיפול בחולי נפש.

10. לאור האמור, אני קובעת כי תקופת המאסר המרבית בתיק הנוכחי הינה 4 שנים - הוראת האשפוז ניתנה ביום 20.02.2018, מכאן שתקופת המאסר המרבית תסתיים ביום 19.02.2022.

ניתנה היום, ה' סיוון תשפ"א, 16 מאי 2021, בהעדר הצדדים.